

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Der er noget med, at man skal passe på en ulv i fåreklæder. Når man nu ved, at der ligger en aftale mellem Socialdemokratiet og den konservativt ledede regering om dette forslag, er det fantastisk at høre hr. Ole Espersen indirekte ligesom tale imod Menneskerettighedscentret fra denne talerstol. Man forsøger indirekte at vande det lidt ud, for det reelle er det, fru Ebba Strange nævnte, at man ønsker en positiv henvendelse fra et medlem, der ønsker at yde et bidrag.

Det, som hr. Ole Espersen modsat Menneskerettighedscentret siger, er reelt, at intet nyt fra det pågældende fagforeningsmedlem er lig med, at det skal betale til politiske formål. Det er realiteten, og det har ikke meget med Menneskerettighedscentrets udtalelser at gøre. Hvis hr. Ole Espersen ville følge det, skulle hr. Ole Espersen nemlig stemme for det ændringsforslag, som betyder, at der skal komme en positiv henvendelse fra det enkelte medlem.

Bjørn Elmquist (V):

Nu er vi jo i gang med at drøfte ændringsforslagene og ikke forslaget generelt. Jeg vil alligevel tillade mig ligesom nogle af de foregående talere at gøre en lidt mere generel bemærkning, for dette skal ses i en bred sammenhæng.

Det må erindres, at Venstre hele tiden har været meget optaget af de to elementer, som dette lovforslag indeholder, og at vi har haft helt klare ønsker om, hvordan et lovforslag skulle se ud. På den anden side har vi også måttet erkende, at der skulle skabes enighed, så lovforslaget kunne komme igennem.

Derfor er det ikke alt, der står i dette lovforslag, der er en opfyldelse af vore højeste ønsker. Der er elementer i det, som vi ved mange tidligere lejligheder har givet udtryk for vi gerne havde set anderledes udformet. Nogle af dem er omhandlet i Fremskridtspartiets ændringsforslag og nogle også i det responsum fra Menneskerettighedscentret, som fru Ebba Strange henviser til.

Som hr. Knud Lind sagde for et øjeblik siden, skal man være sig for ulve i fåreklæder, og det er ikke sikkert, at alle de, der har læst dette memorandum fra Menneskerettighedscentret, besjæles af den samme iver som vi efter at få ændringer igennem på dette område, og vi må

erkende, at det, som vi nu kan få igennem, er en klar forbedring i forhold til den eksisterende retstilstand.

Vi har hæftet os ved de generelt rosende og imødekommende bemærkninger fra Menneskerettighedscentret, men må også notere, at en mulighed for fravalg eller tilvalg for så vidt angår tvangsbidrag til fagforeningerne netop er vand på vor mølle. Derfor gør det ondt på os, at vi må stemme imod Fremskridtspartiets ændringsforslag, men sådan er det nu engang, når man deltager i et kompromis, og derfor stemmer vi om et øjeblik imod Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Hr. Knud Lind skal passe på, at træerne ikke vokser alt for højt op. Jeg har set mange udtalelser fra Menneskerettighedscentret i sager, hvor Fremskridtspartiet har haft en helt anden holdning, så hr. Knud Lind skal ikke tro, at Fremskridtspartiet har monopol på at forsvare menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det var klar politisk snak fra hr. Bjørn Elmquists side, og sådan er det vel så. Det prøvede vi at få lidt at vide om ved førstebehandlingen, men vi fik ingen klare svar. Det har vi fået nu, og så er der ikke så meget at sige til det.

Jeg ved godt, at når man må lave sådan en aftale, binder man gensidigt hinanden, for jeg har også fulgt debatten om disse forslag i de mange år, hvor den har stået på. Så vi siger lykke til. Jeg håber, det en dag lykkes at lave bedre forslag både på det ene og på det andet område.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

For at det nu ikke skal blive én stor begrædelse synes jeg, vi måske kunne prøve at se lidt ud i fremtiden. Vi kunne måske prøve at se ud i horisonten efter folk, som ville give hinanden håndslag på, at dette er et første skridt i den rigtige retning, og at vi i fremtiden vil gøre, hvad vi kan for at få forbedret den ordening, som vi nu forhåbentlig får gennemført bl.a. i den retning, som Menneskerettighedscentret har påpeget. Individuelle ønsker må også inden for fagforeninger tages alvorligt, og jeg synes ærlig talt, at det har været lidt svært at finde bl.a. SF, når det var den slags rettigheder, det gjaldt.